

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 2, στοιχεία θ' και ια', του κανονισμού (ΕΟΚ) 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την εισοδο και έξοδο τους ⁽¹⁾, σε συνδυασμό τόσο με το άρθρο 1, στοιχεία ε' και στ', της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων ⁽²⁾ όσο και με το σημείο D10 του παραρτήματος ΙΑ και το σημείο R1 του παραρτήματος ΙΒ της ίδιας οδηγίας, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, για να μπορεί η αποτέφρωση αποβλήτων να θεωρηθεί ως αξιοποίηση αποβλήτων για την παραγωγή ενέργειας κατά την έννοια του σημείου R1 του παραρτήματος ΙΒ της εν λόγω οδηγίας (ήτοι, ο κύριος σκοπός της διαδικασίας να είναι η εξασφάλιση της δυνατότητας να επιτελέσουν τα απόβλητα ωφέλιμη λειτουργία, δηλαδή να παράγουν ενέργεια), το πρώτο από τα κριτήρια που ορίζει το Δικαστήριο με την απόφαση που εξέδωσε στις 13 Φεβρουαρίου 2003 στην υπόθεση C-458/00, Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου, Συλλογή 2003, σ. I-1553, μπορεί να ικανοποιείται και στην περίπτωση κατά την οποία δεν συντρέχει καμία από τις περιστάσεις που αναγνωρίζει το Δικαστήριο στην προπαρατεθείσα απόφαση ως παράγοντες που πιστοποιούν την αξιοποίηση των αποβλήτων, ήτοι, στην περίπτωση που ο φορέας διαχείρισης της εγκατάστασης στην οποία πρόκειται να πραγματοποιηθεί η αποτέφρωση των αποβλήτων δεν καταβάλλει αντιπαροχή στον προμηθευτή των αποβλήτων για την οικεία εργασία και η εγκατάσταση δεν είναι από τεχνικής πλευράς κατάλληλη να λειτουργήσει, ελλείψει αποβλήτων, χρησιμοποιώντας πρωτογενή πηγή ενέργειας;
2. Αν δοθεί καταφατική απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα, υπό ποιες συνθήκες μπορεί, στην περίπτωση αυτή, να θεωρηθεί η εν λόγω εργασία ως αξιοποίηση αποβλήτων;
- α) Μπορεί το γεγονός της καταβολής αντιπαροχής να μη ληφθεί καθόλου υπόψη, ή πρέπει τουλάχιστον, για να είναι δυνατόν να θεωρείται η εργασία ως αξιοποίηση αποβλήτων, τα έσοδα του φορέα διαχείρισης της εγκατάστασης από την πώληση της θερμικής ή ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από την αποτέφρωση ορισμένης ποσότητας αποβλήτων να υπερβαίνουν τα έσοδα που ο φορέας διαχείρισης της εγκατάστασης αποκτά από το καταβαλλόμενο αντάλλαγμα για την παραλαβή των αποβλήτων στην εγκατάσταση;
- β) Όσον αφορά τη φύση των εγκαταστάσεων του αποδέκτη των αποβλήτων, μπορεί να θεωρηθεί ως παράγοντας που πιστοποιεί την πραγματοποίηση εργασίας αξιοποίησης των αποβλήτων το γεγονός ότι, με την απόφαση περί εγκρίσεως λειτουργίας της εγκατάστασης, η εγκατάσταση αυτή χαρακτηρίζεται επίσημως ως εγκατάσταση που προορίζεται για την αξιοποίηση αποβλήτων με σκοπό την παραγωγή ενέργειας και ότι ο φορέας διαχείρισης της εγκατάστασης υπέχει συμβατική υποχρέωση να τροφοδοτεί το δίκτυο με ορισμένη ποσότητα θερμικής ενέργειας, υποχρέωση η αθέτηση της οποίας συνεπάγεται ενεργοποίηση της κατ' αυτού συμβατικής ποινικής ρήτρας, ή αποτελεί προϋπόθεση η οποία πρέπει οπωσδήποτε να συντρέχει προκειμένου να χαρακτηριστεί η εργασία ως αξιοποίηση αποβλήτων ο φορέας διαχείρισης της εγκατάστασης να μπορεί στην πραγματικότητα, από νομικής, τεχνικής και οικονομικής απόψεως, να λει-

τουργεί την εγκατάσταση, τουλάχιστον προσωρινά, χρησιμοποιώντας καύσιμα άλλα πλην αποβλήτων;

⁽¹⁾ ΕΕ L 30 της 6.2.1993, σ. 1 έως 28

⁽²⁾ ΕΕ ειδ. εκδ. 15/001, σ. 86.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 30 Ιουλίου 2009 — Staatssecretaris van Justitie κατά F. Toprak

(Υπόθεση C-300/09)

(2009/C 267/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Staatssecretaris van Justitie

Αναρρεσίβλητος: F. Toprak

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 13 της αποφάσεως 1/80 [της 19ης Σεπτεμβρίου 1980 για την εξέλιξη του καθεστώτος συνδέσεως, αποφάσεως που εκδόθηκε από το συμβούλιο συνδέσεως το οποίο συνέστησε η Συμφωνία συνδέσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας] να ερμηνευθεί εις τρόπον ώστε ως νέος περιορισμός υπό την έννοια της διατάξεως αυτής να πρέπει να νοηθεί και μια σκλήρυνση σε σχέση με μια διάταξη που τέθηκε σε ισχύ μετά 1η Δεκεμβρίου 1980 και που συνεπαγόταν απόσβεση της διατάξεως που ίσχυε την 1η Δεκεμβρίου 1980, αν η σκλήρυνση αυτή δεν συνιστά επιδείνωση σε σχέση με τη διάταξη που ίσχυε την 1η Δεκεμβρίου 1980;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 30 Ιουλίου 2009 — Staatssecretaris van Justitie κατά I. Oguz

(Υπόθεση C-301/09)

(2009/C 267/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Staatssecretaris van Justitie.

Αναρρεσίβλητος: I. Oguz.